

Høyres sentralstyre

19.6.90

Statsminister Jan P. Syse

INNLEDNING

Nå, når Stortinget er dradd hjem for sommeren, har vi lov til å se tilbake og spørre: Hva har vi egentlig fått til siden valget i fjor høst? Jeg vil si noen ord om det før jeg snur meg om og ser fremover.

Vi har fått til mye som neppe noen ville ha spådd da vi begynte:

- Sist torsdag gikk det Reviderte nasjonalbudsjett gjennom praktisk talt enstemmig i Stortinget. Opposisjonspartiene innskrenket seg stort sett til å varsle opposisjon mot neste års budsjett.
- Før jul gikk Regjeringens statsbudsjett også gjennom, praktisk talt uendret.
- Vi har solgt Norsk Jernverk.
- Vi har bragt privat kapital inn i Raufoss.
- Vi har bedret tilgangen på risikovillig kapital.
- Vi har fjernet de offentlige representantene fra bankenes styrende organer.
- Vi har senket skattene.
- Vi har foretatt en dramatisk omveltning av kraftmarkedet - det blir et marked.

- Vi har fjernet lønnsloven og gjeninnført frie forhandlinger. Vi har fått i havn landbruksoppgjøret med begge organisasjonene, for første gang på 5 år.
- Vi har fått oppslutning om et uavhengig TV2 basert på reklameinntekter - saken er blitt forsinket i Stortinget, men flertallet er sikret.
- Vi holder strammere budsjettstyring enn det har vært gjort i Norge på meget lenge.
- Vi skjerper kravene i skolen.
- Vi har lagt frem en omfattende skattereform.
- Vi har vært en pådriver i EØS-prosessen.
- Vi jobbet iherdig for å få resultater under Bergenskonferansen - og fikk det.
- Vi har etablert en tiltakssone i Finnmark.

Og dette skal være en handlingslammet Regjering?

Jeg nevner disse resultatene bare som stikkord. Regjeringen har et omfattende arbeidsprogram, og den har kontroll med hovedlinjene. Opposisjonspartiene har flertall tilsammen. Men de står sjelden sammen.

Dette er en helt annen situasjon enn da vi dannet Regjering etter valget i fjor høst. Da var det en utbredt oppfatning at Regjeringen ikke ville vare lenge, ikke henge ihop, og ikke få gjort noe. Tre års splittelse på borgerlig side hadde satt sine spor. Og tilbakeslaget ved valget hadde skapt mismot hos Høyres velgere.

Det er dette psykologiske etterslepet vi har slitt med dette året. Jeg tror vi må innrømme at det satt langt inne. Derfor har det tatt tid før Høyre-folk våget å si til seg selv og til hverandre: "Det går visst bedre, gjør det ikke?"

Det står i høy grad på oss selv. Vårt mål i 1993 er at Høyre skal gjøre et minst like godt valg som Høyre gjorde i 1981 og 1985. Det ligger i høy grad i våre egne hender.